

УДК 330.341.1+334.75
JEL O10, O30

Н. Супрун, д-р екон. наук, доц., пров. наук. співроб.,
Інститут економіки та прогнозування НАН України
Т. Сливка, канд. екон. наук, наук. співроб.,
Інститут економіки та прогнозування НАН України

ІННОВАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ КОРПОРАЦІЙ ЯК ЧИННИК ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ

Досліджено значення корпорацій в забезпеченні економічного розвитку на інноваційній основі. Проаналізовані різні форми кооперації між корпораціями та МСБ в сфері високих технологій. Підкреслено невідповідність діяльності українських корпорацій загальносвітовим тенденціям економічного розвитку.

Ключові слова: корпорація; малий і середній бізнес; інноваційна діяльність.

Постановка проблеми. Впродовж останніх десятиліть динаміка розвитку промислового виробництва та його галузева структура в Україні характеризується низькою ефективністю та диспропорційністю: понад 2/3 загального обсягу промислової продукції припадає на галузі, що виробляють сировину, матеріали й енергоресурси (продукцію проміжного споживання). Фактичною спеціалізацією економіки України стало сировинне постачання та розвиток виробництв із невисокою доданою вартістю. У промисловому виробництві домінують третій і четвертий технологічні уклади, основу яких складають металургійна, хімічна, легка промисловість, паливно-енергетичний комплекс, більшість галузей машинобудування. Частка цих укладів становить 95 %. Натомість частка п'ятого і шостого технологічних укладів, основою яких є електронна промисловість, обчислювальна, волоконно-оптична техніка, програмне забезпечення, телекомунікації, роботобудування, інформаційні послуги, біотехнології, не перевищує 5%.

Невідповідність процесів, що відбуваються в економіці України, тенденціям інноваційного розвитку економік провідних країн світу засвідчує і низький рівень наукоємності вітчизняної продукції. Нові технологічні процеси, зокрема маловідходні, ресурсоощадні та безвідходні впроваджують лише близько 3% від загальної кількості промислових підприємств [2, с. 6]. Розбудова промисловості України відбувається переважно на екстенсивній основі при використанні застарілих технологій та низькій частці інновацій. Ця проблема особливо загострюється в умовах інтенсифікації НТП в світі, що зумовлює технологічне відставання еко-

номіки України та поглиблює розрив із провідними в технологічному плані економіками світу.

Аналіз останніх досліджень. Дослідження провідних вітчизняних вчених (Я. Жаліло, І. Пилипенко, С. Соколенко, Л. Федулова, Г. Филюк, Л. Шинкарук та ін.) свідчать про критичну необхідність перебудови національної економіки на інноваційних засадах, відходу від моделі односторонньої експортної орієнтації (експорт продукції низького рівня обробки – метал, продукція харчової промисловості та сільського господарства), істотного посилення внутрішнього попиту (насамперед у сферах високих технологій) та диверсифікації самої експортної структури в бік значного збільшення частки високотехнологічних виробів та послуг. При цьому зазначається, що провідна роль у досягненні зазначених цілей має бути відведена корпораціям як найбільш потужним та капіталомістким підприємницьким об'єднанням, що мають організаційний, фінансовий, виробничий та ресурсний потенціал для здійснення інноваційної діяльності.

Метою статті є визначення можливостей корпорацій в контексті реалізації економічного розвитку на інноваційній основі та аналіз інноваційної активності в корпоративному секторі економіки України.

Вклад основного матеріалу. В економічно розвинутих країнах світу важливе місце в забезпеченні економічного розвитку на інноваційній основі займають потужні корпорації, які мають можливості встановлення фінансового контролю над раніш незалежними фірмами, а також формування інтеграційних об'єднань на основі прав власності та договірних зобов'язань. Відповідно, наслідком такої інтеграції є формування різноманітних організаційних структур корпоративного типу. Головним суб'єктом конкуренції на глобальному рівні є великі економічно потужні корпорації. Саме корпорації є основним суб'єктом економічної діяльності, який має організаційний, фінансовий, виробничий та ресурсний потенціал для здійснення НДДКР, розвитку трансферу високих технологій та продажу ліцензій, створення спільних підприємств з виробництва продукції, що належить до п'ятого і шостого технологічних укладів, та транснаціональних корпорацій. "Інноваціями в основному займаються великі, економічно сильні організації, які мають достатні фінансові, кадрові та інтелектуальні ресурси. Рівень інноваційної активності тісно пов'язаний з розміром підприємства і зростає пропорційно йому" [3].

Крім того, тенденції глобалізації призводять до того, що співробітництво між корпораціями та різні форми кооперації стають ефективним

Теоретичні та прикладні питання економіки. – 2014. – №1 (28)

методом конкуренції і забезпечують досягнення стратегічних цілей, яке було б неможливим за окремої індивідуальної господарської діяльності.

На думку Г.М. Філюк: "... одній компанії не під силу добитися успіху у виході на зовнішні ринки, а тому в умовах гіперконкуренції вона змушена вдаватись до укладання стратегічних союзів з іншими аналогічними компаніями (до того часу – суперниками), що дозволяє їй повніше мобілізувати власні сили і використовувати ефект від спільних дій з партнерами. Підприємства, що укладають стратегічні угоди, дістають можливість знижувати затрати, розвивати нові технології, їм легше долати ринкові бар'єри" [4, с. 71].

Міжфірмові зв'язки та укладання договорів про спільні дії в сфері високих технологій набувають все більшого поширення в сучасних умовах. В сукупності дохід 10-ти найбільших підприємств-субпідрядників в галузі електроніки в 2009 році склав 196,5 млрд дол. США. Варто зазначити, що країною походження більшості підприємств-субпідрядників з виробництва електроніки за доходом серед 10 найбільших є КНР. Серед замовників цих підприємств найбільші корпорації світу з виробництва електроніки такі, як "IBM", "Hewlett-Packard", "Dell", "Nokia", "Apple Inc", "Samsung", "Microsoft" та інші (табл. 1).

Таблиця 1

Найбільші 10 підприємств-субпідрядників з виробництва електроніки за доходом в 2009 р.

№	Назва компанії	Країна походження	Дохід, млрд. дол. США	Найбільші замовники	Розповсюдження діяльності компанії
1	2	3	4	5	6
1.	Foxconn/ Hon Hai	Тайвань (КНР)	59,3	Apple Inc, Hewlett-Packard, Dell, Nokia, Sony Ericsson, Samsung, Microsoft, Acer, Intel, Cisco, Nintendo, Amazon	Виробнича діяльність в багатьох країнах. Близько 20 виробничих одиниць в КНР.
2.	Flextronics	Сінгапур	30,9	Alcatel-Lucent, Cisco, Dell, Sony Ericsson, Hewlett-Packard, Huawei, Lenovo, Microsoft, Eastman Kodak, Western Digital, Research in Motion, Motorola	Виробничі потужності в 30 країнах, включаючи Північну та Південну Америку, Європу та Азію.

Закінчення табл. 1

1	2	3	4	5	6
3.	Quanta	Тайвань (КНР)	25,4	Apple Inc, Compaq, Dell, Hewlett-Packard, Fujitsu, LG, Siemens AG, Sony, Gateway, Cisco, Lenovo, Siemens AG, Sharp Corporation, Panasonic, Research in Motion, Gericom, Toshiba	Виробнича діяльність в Північній та Південній Америці, Європі та Азії.
4.	Compal	Тайвань (КНР)	20,4	Acer Inc, Dell, Toshiba, Hewlett-Packard, Fujitsu-Siemens, Lenovo	Деякі підприємства в КНР.
5.	Wistron	Тайвань (КНР)	13,9	Acer, Sony, Dell, Microsoft, Lenovo, FSC, Hewlett-Packard	Компанія має науково-дослідні центри в КНР та Нідерландах.
6.	Inventec	Тайвань (КНР)	13,5	Apple Inc, Acer, Hewlett-Packard, Toshiba, Fujitsu-Siemens, Lenovo	Компанія має науково-дослідні центри в США, Великобританії, Японії, центри по обслуговуванню програмного забезпечення в КНР.
7.	Jabil	США	13,4	Apple Inc, Hewlett-Packard, Cisco, IBM, Echostar, NetApp, Pace, Research in Motion, General Electric	59 виробничих одиниць та центрів проектування в більш ніж 20 країнах, включаючи Північну та Південну Америку, Європу та Азію.
8.	TPV Technology	Гонконг (КНР)	8,0	Dell, Hewlett-Packard, IBM, Mitsubishi Electric	Більшість виробничих потужностей розташовані в КНР, а також в Польщі, Бразилії та Мексиці.
9.	Celestica	Канада	6,5	Cisco, Hitachi, IBM, Research in Motion	20 виробничих одиниць та центрів проектування по всьому світу. Компанія має регіональний технологічний центр в Таїланді та глобальний преторський центр в Тайвані (КНР).
10.	Sanmina-SCI	США	5,2	IBM, Lenovo, Hewlett-Packard, Cisco, Dell, Nokia, Caterpillar	Виробничі потужності в 18 країнах світу.

Джерело: Складено автором за даними [5].

Теоретичні та прикладні питання економіки. – 2014. – №1 (28)

Внаслідок поєднання переваг потужних корпорацій з можливостями малого і середнього бізнесу, відкриваються нові перспективи в їхній спільній діяльності. Прикладом поєднання переваг двох сторін є об'єднання економічних вигод від ефекту масштабу крупної корпорації та використання можливостей гнучкого венчурного підприємництва та інтелектуального капіталу (рис. 1).

Рис. 1. Поєднання переваг та можливостей суб'єктів співпраці

Джерело: Складено автором самостійно

Транснаціональні та національні корпорації мають значні фінансові ресурси, технічні й технологічні переваги обумовлені можливостями для використання досягнень НТП, а також власні підрозділи, які проводять

НДДКР, отримують переваги за рахунок економії від масштабу виробництва, комбінування та зайнятості. Також великим корпоративним структурам притаманна порівняно вища стійкість і стабільність, вони мають більші можливості доступу до ресурсів та інформації, а також використовують налагоджені канали збуту.

Малий і середній бізнес, який залучається до співпраці з корпоративними структурами також має свої переваги порівняно з ними. До таких переваг можна віднести гнучкість, здатність швидко реагувати на кон'юнктурні зміни в економіці, оперативність, новаторство, творчий пошук, застосування нових нетрадиційних підходів, запровадження нових форм організації виробництва та збуту, здатність винаходити нові ресурси та їхні комбінації, а також інноваційну діяльність.

Таким чином, зв'язки між корпораціями та малим і середнім бізнесом стають підґрунтям для збільшення ваги корпорацій на світовому ринку та посилення їх впливу на якість продукції та рівень цін. Корпорації, маючи величезні фінансові ресурси, в сучасних умовах намагаються всіляко сприяти розвитку дрібних гнучких суб'єктів підприємницької діяльності, оскільки усвідомлюють їхні можливості та ті потенційні переваги, які забезпечує малий і середній бізнес. Великі корпоративні структури не перешкоджають діяльності малих венчурних підприємств, а, навпаки, підтримують розвиток та знаходять оптимальні форми співпраці з ними. Підтвердженням цього є те, що витрати філій закордонних ТНК в 2005 році на наукові дослідження і розробки в США склали 31,694 млрд доларів США, в Японії – 7,045 млрд доларів США [6].

Венчурне підприємництво є важливим ланцюгом впровадження та підвищення ефективності реалізації інноваційних та інвестиційних програм корпоративного капіталу. Венчурні фірми – це здебільшого малі підприємства у новітніх галузях виробництва (електроніка, біохімія, біоінженерія, виробництво споживчих товарів тощо), які швидко прогресують і працюють над розробкою і впровадженням інноваційних винаходів. Після впровадження винаходу ці підприємства або поглинаються більш великими фірмами, або шляхом продажу ліцензій зміцнюють свої фінансові позиції і на базі винаходів розгортають активну підприємницьку діяльність зі створення власного виробництва та організації комерційних операцій, як наприклад відомі американські фірми "Texas Instruments", "Xerox". Досить часто ініціаторами створення венчурних підприємств стають самі винахідники. Однак фінансуються вони, як правило, досить великими фірмами з числа

найбільш зацікавлених у даних винаходах, наприклад "General Electric", "Boeing", "General Motors" та ін. Це пояснюється тим, що великі корпорації орієнтують свою діяльність на модернізацію своєї продукції з мінімальним ризиком. І хоча кожна з них має власні потужні науково-дослідні підрозділи, тим не менш, вважається за доцільне перекласти ризики, пов'язані з винахідництвом, на венчурні підприємства. При одержанні позитивних результатів великі компанії отримують велику вигоду [7].

Часто малі інноваційні підприємства виступають в ролі доповнення до науково-дослідних комплексів крупних корпорацій. Наприклад, з такими американськими корпораціями, як "IBM", "General Motors", "Exxon", "Ford", тісно пов'язані декілька десятків тисяч невеликих фірм, які, зберігаючи юридичну самостійність, виступають субпідрядниками корпорацій в крупносерійному виробництві або постачальниками їм різного роду комплектуючих вузлів та деталей.

Іншим типом організації малих і середніх підприємств, які також долучаються до корпоративних мереж є кластери. Наукові дослідження проблем конкурентоспроможності доводять, що в сучасних умовах розвиток перспективних і процвітаючих регіонів ґрунтується не на великому індустріальному виробництві, а на інтегрованих у кластери високотехнологічних малих й середніх підприємствах, наукових та освітніх закладах, а також ефективній інноваційній інфраструктурі [8, с. 350–382]. За даними ОЕСР, більше 61% промислової продукції в США виробляється в межах кластерів, які консолідують діяльність як крупних, так і малих фірм. За оцінками аналітиків, в країні 380 найбільших кластерів компаній, які охоплюють практично всі сектори виробництва та послуг, забезпечують робочими місцями близько 57% працездатного населення США [9, с. 350].

Саме завдяки співпраці з дрібними інноваційними підприємствами, корпорації, надаючи їм нові можливості, натомість отримують новаторські нетрадиційні види діяльності, винаходи, наукові розробки, нові комбінації ресурсів та, таким чином, зміцнюють свою конкурентоспроможність та посилюють свій вплив.

Відповідно до міжнародних критеріїв, лише декілька українських компаній можуть претендувати на статус транснаціональних корпорацій. До транснаціональних можна віднести такі вітчизняні компанії, як "Індустріальний Союз Донбасу" В. Гайдука та С. Тарути, "Нафтогаз України", "Інтерпайп" В.Пінчука, "Сістем Кепітал Менеджмент" Р. Ахметова, "The Firtash Group of Companies" – "Group DF" Д. Фірташа, "Укравто", "Рошен" (вхо-

дить до складу концерну "Укрпромінвест"), та лідерів вітчизняного ринку лікєро-горілочаних виробів (торгівельні марки "Nemiroff" та "Хортиця"). Проте, в цілому в Україні відсутні потужні конкурентоспроможні корпорації, які були б ядром національної економіки та відповідали б світовому рівню технологічного розвитку і організації виробництва, були б активними експортерами та конкурували зі світовими ТНК. Без вирішення завдань технологічної модернізації та інноваційного зростання вітчизняні корпорації не лише не зможуть ефективно інтегруватися у зовнішні ринки, але й можуть втратити значні сегменти вітчизняного ринку. Для розвитку та ефективного функціонування вітчизняного корпоративного сектора великим українським компаніям необхідно значно вдосконалити систему корпоративного управління та орієнтуватися на міжнародні стандарти ведення бізнесу. Актуальність цих завдань для вітчизняних корпорацій підвищується ще й через процеси євроінтеграції. Найбільша кількість корпорацій в Україні, з урахуванням умовності застосування терміна "корпорація" до українських підприємств, належить до таких видів економічної діяльності, як операції з нерухомим майном, будівництво та переробна промисловість (рис. 2).

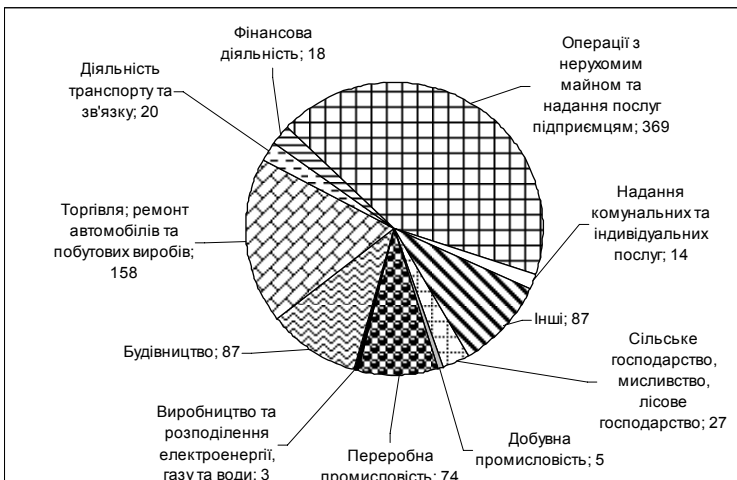

Рис. 2. Структура приналежності корпорацій України за їх кількістю до видів економічної діяльності
Джерело: Складено автором самостійно за даними [10].

Така кількість корпорацій саме в цих галузях обумовлена стрімким розвитком (до початку світової фінансової кризи 2008–2009 рр.) ринку нерухомості. Однак, найбільшими корпораціями у вітчизняній економіці є переважно сировинні підприємства, насамперед нафтогазової, металургійної, хімічної галузей. Негативною ознакою структури приналежності корпорацій України до видів економічної діяльності є відсутність концентрації капіталу в сфері високих технологій.

До того ж, необхідно звернути увагу на те, що вітчизняний корпоративний сектор є достатньо пасивним по відношенню до впровадження технологічних інновацій. На думку автора, таке відношення до інновацій навіть і з боку найбільших вітчизняних підприємств, окрім інших причин, є характерною рисою та наслідком екстенсивного розвитку молодого корпоративного сектора економіки, коли вітчизняні корпорації усе ще віддають перевагу застосуванню таких методів досягнення власних цілей як монопольний тиск на ринок; створення лобістсько-адміністративних перешкод господарській діяльності конкурентів; участь у подальшій приватизації державного майна на необґрунтовано пільгових умовах; залучення інших державних ресурсів для вирішення проблем власного функціонування; мінімізація податкового навантаження, у тому числі й через поширену практику виведення частини своїх активів до закордонних офшорних зон. Названі методи реалізації власних цілей у сьогоdnішніх умовах є домінуючими у практиці більшості вітчизняних корпорацій. І хоча вони у короткостроковій перспективі приносять вітчизняним корпораціям бажаний фінансовий результат. Проте з точки зору середньострокової і, тим більше, довгострокової перспективи розвитку як корпоративного сектору так і національної економіки загалом така практика ведення бізнесу несе високі ризики консервації технологічної, інфраструктурної та організаційно-управлінської відсталості, подолати яку, з часом, виявиться надзвичайно складно. Відтак, найактуальнішим, хоча, надзвичайно складним завданням в контексті вибору стратегії та механізмів розвитку вітчизняної економіки повинен стати пришвидшений перехід від екстенсивних до інтенсивних методів господарювання вітчизняних корпорацій на інноваційних засадах.

Розбудова інноваційної моделі розвитку корпоративного сектору економіки України повинна відбуватись на ґрунті використання наявних конкурентних переваг та основних складових ресурсного потенціалу національної економіки, до яких слід віднести: одні з найбільших у Європі виробничі потужності, здатні до швидкого нарощування обсягів ви-

робництва, у тому числі в інвестиційноспроможних галузях: машинобудуванні, приладобудуванні, ракетно-космічному комплексі; розгалужена мережа науково-технічних закладів, що включає понад 100 академічних організацій, понад 150 вузівських науково-технічних центрів, 300 галузевих науково-дослідних інститутів, конструкторських установ з розвинутою інфраструктурою, що спроможна задовольнити потреби інноваційного розвитку; природні ресурси, які дають змогу виробляти конструкційні та функціональні матеріали в обсягах, достатніх для самозабезпечення замкнених технологічних циклів у промисловості.

Узагальнюючи можна зазначити, що саме корпораціям завдяки наявному організаційному, фінансовому, виробничому та ресурсному потенціалу належить провідна роль в реалізації програм інноваційного розвитку через здійснення великомасштабних міжнародних проектів, створення спільних підприємств з виробництва продукції, розвиток трансферу високих технологій. Домінантні економічні позиції корпорацій в розвиненій ринковій економіці уможливають формування потужних виробничо-господарських комплексів, що є основою інноваційного розвитку та модернізації економіки. Сучасні інтеграційні утворення, засновані на корпоративній формі власності, є найбільш стійкими суб'єктами економічної діяльності щодо зовнішніх викликів. Для забезпечення конкурентоспроможності економіки України та сталого економічного зростання необхідним є створення потужних національних корпорацій на базі технологій п'ятого та шостого технологічного укладів та відповідних їм галузей – електронної промисловості, обчислювальної, волоконно-оптичної техніки, програмного забезпечення, телекомунікацій, роботобудування, інформаційних послуг, біотехнологій.

Література:

1. Світогосподарська диспропорційність: особливості, тенденції, вплив на економіку України: [наукова доповідь] / за ред. чл.-кор. НАН України Л.В. Шинкарук; НАН України, Ін-т екон. та прогнозув. НАН України. – К., 2012. – 152 с.
2. Реструктуризація промисловості України у процесі посткризового відновлення: аналіт. доп. / [О.В. Собкевич, А.І. Сухоруков, В.Г. Савченко, С.Л. Воробйов та ін.]; за заг. ред. Жаліла Я.А.; НІСД. – К., 2011. – 112 с.
3. Федулова Л.І. Інноваційний вектор розвитку промисловості України / Л.І. Федулова // Економіка України. – 2013. – №4 (617). – С. 15–23.
4. Филюк Г. М. Конкуренція і монополія в епоху глобалізації: [монографія] / Г.М. Филюк. – Житомир: Вид-во ЖДУ ім. І. Франка, 2009. – 404 с.

Теоретичні та прикладні питання економіки. – 2014. – №1 (28)

5. World Investment Report 2011: Non-Equity Modes of International Production and Development. – N.Y.; Geneva: United Nations, 2011.

6. World Investment Report 2008: Transnational Corporations and the Infrastructure Challenge. – N.Y.; Geneva: United Nations, 2008.

7. Гороховский А.В. Венчурный бизнес: от изобретений к инновациям [Электронный ресурс] / А.В. Гороховский. – Режим доступа: http://business.rin.ru/cgi-bin/search.pl?action=view&num=342109&razdel=40&w=0&p_n=1

8. Пилипенко И.В. Конкурентоспособность стран и регионов в мировом хозяйстве: теория, опыт малых стран Западной и Северной Европы / И. В. Пилипенко. – М.; Смоленск: Ойкумена, 2005. – 495 с.

9. Соколенко С.И. Производственные системы глобализации: сети, альянсы, партнерства, кластеры: Украинский контекст / С. И. Соколенко. – К.: Логос, 2002. – 647с.

10. Кількість суб'єктів ЄДРПОУ за галузями економіки та організаційно правовими формами господарювання станом на 1 січня 2009 року. [Електронний ресурс]. – Режим доступа: <http://www.ukrstat.gov.ua>

References:

1. Svitogospodarska disproportsiiniest: osoblyvosti, tendentsii, vplyv na ekonomiku Ukrainy: [naukova dopovid] / za red. chl.-kor. NAN Ukrainy L.V. Shynkaruk; NAN Ukrainy, In-t ekon. ta prognozuv. NAN Ukrainy. – K., 2012. – 152 s. [in Ukrainian]

2. Restrukuryzatsiia promyslovosti Ukrainy u protsesi postkryzovogo vidnovlennia: analit. dop. / [O.V. Sobkevych, A.I. Sukhorukov, V.G. Savchenko, S.L. Vorobiov ta in.]; za zag. red. Ya.A. Zhalila; NISD. – K., 2011. – 112 s. [in Ukrainian]

3. Fedulova L.I. Innovatsiinyi vektor rozvytku promyslovosti Ukrainy / L.I. Fedulova // Ekonomika Ukrainy. – 2013. – №4 (617). – S. 15–23. [in Ukrainian]

4. Fylyuk G. M. Konkurentsiiia i monopoliia v epokhu globalizatsii: [monografiia] / G.M. Fylyuk. – Zhytomyr: Vyd-vo ZhDU im. I. Franka, 2009. – 404 s. [in Ukrainian]

5. World Investment Report 2011: Non-Equity Modes of International Production and Development. – N.Y.; Geneva: United Nations, 2011. [in English]

6. World Investment Report 2008: Transnational Corporations and the Infrastructure Challenge. – N.Y.; Geneva: United Nations, 2008. [in English]

7. Gorokhovskii A.V. Venchurnyi biznes: ot izobretenii k innovatsiyam [Elektronnyi resurs] / A.V. Gorokhovskii. – Rezhim dostupu: http://business.rin.ru/cgi-bin/search.pl?action=view&num=342109&razdel=40&w=0&p_n=1 [in Russian]

8. Pilipenko I. V. Konkurentosposobnost' stran i regionov v mirovom khozyaistve: teoriya, opyt mal'kikh stran Zapadnoi i Severnoi Evropy / I. V. Pilipenko. – M.; Smolensk: Oikumena, 2005. – 495 s. [in Russian]

9. Sokolenko S. I. Proizvodstvennye sistem'y globalizatsii: seti, al'yansy, partnerstva, klaster'y: Ukrainskii kontekst / S. I. Sokolenko. – K. : Logos, 2002. – 647s. [in Russian]

10. Kilkist subiektiv leDRPOU za galuziamy ekonomiky ta organizatsiino pravovymy formamy gospodariuvannia stanom na 1 sichnia 2009 roku. [Elektronnyi resurs]. – Rezhym dostupu: <http://www.ukrstat.gov.ua> [in Ukrainian]

Надійшла до редакції 27.02.14

Н.А. Супрун, д-р экон. наук, доц., вед. науч. сотр.
Институт экономики и прогнозирования НАН Украины
Т.А. Сливка, канд. экон. наук, науч. сотр.
Институт экономики и прогнозирования НАН Украины

ИННОВАЦИОННАЯ ДЕЯТЕЛЬНОСТЬ КОРПОРАЦИЙ КАК ФАКТОР ЭКОНОМИЧЕСКОГО РАЗВИТИЯ

Исследовано значение корпораций в обеспечении экономического развития на инновационной основе. Проанализированы различные формы кооперации между корпорациями и малым и средним бизнесом в сфере высоких технологий. Подчеркнуто несоответствие деятельности украинских корпораций общемировым тенденциям экономического развития.

Ключевые слова: корпорация; малый и средний бизнес; инновационная деятельность.

N.A. Suprun, doctor of economical science,
associate professor, leading researcher
Institute for Economics and Forecasting,
Ukrainian National Academy of Sciences
T.O. Slyvka, candidate of economical science, researcher
Institute for Economics and Forecasting,
Ukrainian National Academy of Sciences

INNOVATIVE ACTIVITIES OF CORPORATIONS AS A FACTOR IN ECONOMIC DEVELOPMENT

The value of corporations to provide economic development for innovative manner is investigated. Various forms of cooperation between corporations and SMEs in high-tech are studied. Discrepancy of Ukrainian corporation's activity global trends of economic development is emphasized.

Powerful corporations play an important role in ensuring economic development based on innovation. Corporations have sufficient resources to research and development, launching new technologies and new products in the industry. Various forms of cooperation between corporations and SMEs in high-tech are an effective method of competition under globalization. TNCs providing financial resources to small innovative enterprises and support their development, and in return receive innovative non-traditional activities, inventions, scientific developments, new combinations of resources and thus enhance their competitiveness. The largest corporations in the economy of Ukraine are mostly raw enterprises, especially oil and gas, metallurgical and chemical industries. There is no concentration of capital in high technology in Ukraine.

Keywords: corporation; small and medium business; innovation.